

The main virtue of “Repentance” is the creation of generalized artistic faces along with the position of the director. However, the characters in the movie also have specific prototypes. One of the topics of this research is a comparative analysis of the actions of intellectuals, real people and heroes of “repentance” in the 1930s .

The research aims to analyze the symbolic-metaphorical cinema language of “Repentance” and the influence of stylistics on the artistic quality of the film.

In one of his interviews, Tengiz Abuladze stated “ One of our biggest mistakes, and not only ours, of all times, and also, a fatal crime is that a very large part of society considers the difference between good and evil only relatively, but in fact, this difference is absolute”. Repentance” was the first cinematic victory in the fight against the evil empire, and it remained so in the twenty-first century.

In addition, the paper will analyze the quotes from scientific literature and the opinions of prominent contemporary artists – Revaz Chkheidze, Giga Lortkipanidze, Robert Sturua, Akaki Bakradze, Avto Makharadze- about “Repentance” as well as their memories of the work process.

## **ლაშა ხარაზი**

### **კონსტანტინე კაპანელის ფილოსოფიის სიცოცხლე**

კონსტანტინე კაპანელის ფილოსოფია აზრის ჯერაც ამოსათქმელ მემკვიდრეობად რჩება აზროვნების ქართული გამოცდილებისთვის. უფრო მეტიც, დღეის ბუნდოვანი პერსპექტივიდან კაპანელის ფილოსოფიასთან „დაბრუნების“ გადაუდებელი აუცილებლობაც კი არსებობს, უმთავრესად იმ მიზნით, რომ მისი ნაშრომებიდან დაახლოებით საუკუნოვან სიშორეში მყოფებმა ხელახლა ავამხედველოთ ის, რაც ისტორიულად ნაცხოვრებ და მომავლიდან მომლოდინეზე დაფიქრებულმა ფილოსოფოსმა აზრის ინტენსიურ მოხმობაში გამოთქვა. აქვე ხაზი გავუსვათ, რომ ზემოთ ნახსენები „დაბრუნების“ ტროპი, ყველაფერ სხვამდე გახსენების, გახსენებაში მოახლოებულის მნიშვნელობის მატარებელია. დროის მიმდინარე ხანგრძლივობიდან კაპანელის ფილოსოფიის გახსენება, თეორიულად განპირობებულ ინტერესთან ერთად, პოლიტიკური პასუხისმგებლობის საგანიცაა. ასეთი გახსენების პოლიტიკურობა კაპანელის ფილოსოფიის იმ თავისებურებითაა განპირობებული, რომ მის მიერ ამოთქმული იდეე-

ბი არსებით დაკავშირებულობაშია ყველაფერ იმასთან, რასაც განზოგადებულად და პირობითად პოლიტიკურის ქართული გამოსახულება შეგვიძლია ვუწოდოთ.

ამ გამოსახულების კაპანელისეული ანალიზი მის მიერვე შემუშავებული მოძღვრების, ორგანოტროპიზმის პრინციპებით საზრდოობს. იდეისა და მატერიის დიალექტიკური ურთიერთქმედება უწყვეტი დინამიზმით აყალიბებს ყოველი ხალხის სიცოცხლის მთლიანობას, ამ სიცოცხლის ისტორიულად ნაცხოვრებ ფორმას. აქედან გამომდინარეა, რომ კაპანელის ფილოსოფიურ მემკვიდრეობაში ორი ძირითადი ელემენტი იქცევა ყურადღებას. ერთი მხრივ, საკუთრივ თეორიულ-ინსტრუმენტული მოდელი, თავისი დებულებებითა და პრობლემატიზების პოტენციალობებით, ხოლო, მეორე მხრივ, ამ მოდელის კანონებზე მიყოლებითვე ამოთქმული პოლიტიკურის ქართული გამოსახულება, ამ გამოსახულების შემადგენლობა, მისი დღეისთვის (თუგინდ ისევ სამომავლოდ) გასათვალისწინებელი და მხედველობაში მისაღები, ან კიდევ გვერდზე გადასადები ერთეულები.

არახალია, რომ ყოველი ჭეშმარიტად ღირებული ფილოსოფიური გამოცდილება მრავალ სხვა განსაზღვრულობასთან ერთად, აზრის მომავლისკენ და მომავლისთვის დათმობილი მემკვიდრეობაცაა. ამ თვალსაზრისით, არც კაპანელის ფილოსოფიაა გამონაკლისი, რომელიც საკუთარ თავში თან მოიცავს აზრთან ურთიერთობის მუდმივ, ყოველთვის უკვე მომავლისკენ გადამისამართებულ მარაგს, ყოველ ცალკეულ დროში ხელახლა ამოთქმას რომ საჭიროებს.

მოხსენების კონცეპტუალური ნაწილი კაპანელის ფილოსოფიური მემკვიდრეობის სწორედ ამ მარაგის ირგვლივ ორგანიზდება, ვინაიდან უბრუნდებოდე, იხსენებდე ფილოსოფოსს უმთავრესად ნიშნავს იმას, რომ ხელახლა აცოცხლებდე ამ ფილოსოფოსის მიერ მომავლიდან მომავლისთვის ნამემკვიდრევე აზრის მარაგს; ნიშნავს განსხვავებაში განმეორებული ხაზებიდან სძენდე ხმას და შინაარსს იმას, რაც წმინდა რეზერვის სახით გარდაუვლადაა შინთქმული ფილოსოფიის მისეულ გამოცდილებაში. ასეთი ხაზების რაოდენობა, კაპანელის ფილოსოფიასთან ურთიერთობის ხანგრძლივობაში რეალურ მრავლობითობადაა დასახული. ამ უკანასკნელი „ფაქტის“ გათვალისწინებითაა, რომ, წარმოდგენილი მოხსენების ფარგლებში, ამ ხაზების აზრის ახალი მიმართულებებით განვრცობა აზროვნების ძირეულ პასუხისმგებლობად იქნება გაგებული.

*Lasha Kharazi*

## **LIFE OF KONSTANTINE KAPANELI'S PHILOSOPHY**

The philosophy of Konstantine Kapaneli remains the legacy yet to be explicated in the Georgian experience of thinking. Even more so, from today's obscure perspective, the imminent necessity to "return" to Kapaneli's philosophy is obvious, mainly to revise and re-reflect, from the century long-distance, those things of the mind that philosopher pensive on historically lived conditions of Georgia and on times yet to come from the future, expressed in the reality of intensively gathered thought. It is worthy to emphasize here that the trope of "returning" mentioned above, before all other things keep in itself the meaning of remembering, of approaching in remembrance. From the actual duration of time recollecting Kapaneli's philosophy together with theoretically conditioned interest, also keeps in itself the value of political responsibility. The politicality of such recollection is defined by the very peculiar character of Kapaneli's philosophy, precisely by the fact that ideas explicated by him are given in the essential connectedness with things that, in a generalized and conditional manner, can be identified as Georgian images of politics.

The Kapanelian analysis of the above-mentioned image follows the principles of his doctrine of Organotropism. The interaction between idea and matter with an incessant dynamism forms the totality of historically conditioned life-world of every people. It is because of this moment of thought that in the legacy of Kapaneli's philosophy two fundamental elements should be paid attention to. On the one hand, the theoretico-instrumental model with its founding propositions and potentialities of problematization; and on the other hand, the Georgian image of political explicated in the footsteps of the canons constituted by the mentioned model, together with its conceptual consistency, with the entities practically necessary to keep in mind and with the elements of less importance.

It is well-known that every truly valuable philosophical experience, with many other determinations, is also the legacy attributed towards the future and for the future. From this point of view, the philosophy of Kapaneli is not an exception-it principally includes in itself the constant, always already future-directed reserve of thought, in every particular time demanding to be explicated from anew.

The conceptual part of the paper is organized around the significance of the mentioned reserve. Inasmuch as returning, recollecting the philosopher principally means

to reanimate the reserve of thought inherited by the one from the future to the future times per se; from the lines of repeated differences bestowing the voice and sense to the pure reserve of thought which is inevitably implicated in one's experience of philosophy. The quantity of such lines in Kapaneli's philosophical duration is set as the real multiplicity. It is while taking into consideration this "fact" that in this paper, extending the mentioned lines towards the new directions of thought will be understood as the essential responsibility of thinking.

### *ქეთევან ხოხიაშვილი*

## **ბრომდენის, როგორც მთხრობელის სიმბოლური ასოციაცია კენ კიზის რომანში „გუგულის გუდაზა სხვა გადაფრინდა“**

სტატიაში განხილული და გაანალიზებულია კენ კიზის რომანში „გუგულის გუდაზა სხვა გადაფრინდა“ ბრომდენის, როგორც მთხრობელის, სიმბოლური სახე. კერძოდ კი წარმოჩენილია ის დეტალები და ასოციაციები, რაც ბრომდენის პერსონაჟს მიანიჭა ავტორმა; განხილულია ის ფაქტი, რომ კენ კიზს შემთხვევით არ შეუჩრჩევია ინდიელი მთხრობელი. ის და მრავალი სხვა ავტორი, რომლებიც მანამდე მოღვაწეობდნენ, მათთვის მკვიდრი ამერიკელები, ასოცირდებოდა სილამაზესთან, ბუნებრივ სამყაროსთან, განსაკუთრებით კი, ნამდვილ თავისუფლებასთან. გასათვალისწინებელია ის ფაქტიც, რომ ამერიკულ ლიტერატურაში გზა ინდიელთა მიწებისკენ ყოველთვის ასოცირდებოდა თავისუფლებისკენ მიმავალ უმნიშვნელოვანეს ადგილთან. ამიტომ არის, რომ „ჰაკლბერი ფინის თავგადასავალში“ ჰაკი ინდიელთა მიწებისკენ მიდის. სხვათა შორის, ბრომდენიც ამ გზით გეგმავს წასვლას. ყურადღებას იქცევს ის, რომ ბრომდენი იყო პირველი, ვინც კლინიკაში მივიდა. ინდიელებიც ამერიკის ტერიტორიის უძველესი მოზინადრეები იყვნენ, შემდეგ მათ ცხოვრებაშიც შეიჭრნენ და სისტემის აშენება დაიწყეს, ისეთი კომბინატის, რომელიც ჩაგვრის, დევნის და თავისუფლების გამანადგურებელი იყო. ამიტომ კომბინატი ბრომდენისთვის მხოლოდ საავადმყოფოს კედლებში არ არის, ის იმ სამყაროშიცაა, სადაც ბელადი აქ მოსვლამდე ცხოვრობდა, რაც მისი დაპატარავების მიზეზი გახდა. საინტერესოა ისიც, რომ ბრომდენის თვალთ ავტორი ცდილობს